

بررسی عوامل مؤثر بر مشارکت و بازنشستگی زنان مسن در بازار کار: مطالعه موردی شهر تهران

حسن محمدغفاری*

دانشجوی دکتری اقتصاد

دکتر لطفعلی عاقلی

استادیار دانشگاه تربیت مدرس

چکیده

میزان مشارکت زنان در بازار کار ایران بر خلاف روندهای جهانی پایین است. از عوامل مهم اثرگذار بر مشارکت زنان در بازار کار، تصمیمات مربوط به بازنشستگی و تمایل به کار در سنین پس از میان سالی است. این مقاله با مطالعه پیمایشی، عوامل مؤثر بر مشارکت و بازنشستگی زنان مسن در بازار کار شهر تهران را بررسی کرد. بر اساس نتایج تحلیل داده های مقطعی شهر تهران در سال ۱۳۸۷، بیش از ۵۵ درصد زنان جامعه نمونه زودتر از موعد بازنشسته شده اند و حدود ۲۰ درصد از جمعیت زنان مورد مطالعه پس از بازنشستگی مجدد شاغل شده اند. نرخ مشارکت زنان در دوران بازنشستگی و سالخوردگی سیار پایین است. بر اساس نتایج مدل رگرسیونی لاجیت، هر چه زنان در سن بالاتر بازنشسته شوند، شانس مشارکت آنها در بازار کار پس از بازنشستگی کاهش می یابد و زنان بر عکس مردان تمایل زیادی به بازنشستگی زودهنگام به عنوان عاملی برای خروج از بازار کار دارند. بیماری زنان و همسران آنها شانس خروج زنان از بازار کار را افزایش داده و بر عکس برخورداری از تحصیلات عالی و تخصص، حضور آنها در بازار کار در میان سالی و پس از آن را افزایش داده و متأهل بودن و افزایش هزینه های زندگی نیز مشارکت آنها در بازار کار را افزایش داده است.

واژگان کلیدی

زنان مسن، اشتغال، بازنشستگی، نرخ مشارکت، مدل احتمالی لاجیت، شهر تهران

JEL: D12, J11, J14, J26

مقدمه

میزان مشارکت زنان در نیروی کار در حال افزایش است و برخی کشورها سن بازنیستگی زنان را تا حد سن بازنیستگی مردان افزایش داده‌اند تا زنان بتوانند خدمات شغلی بیشتری ارائه کنند. از سال ۱۹۹۳، در بسیاری از کشورهای عضو سازمان همکاری‌های اقتصادی و توسعه سن بازنیستگی در جهت همگرایی سن بازنیستگی مردان و زنان افزایش یافته است^۱ (سگریست^۲ و همکاران، ۲۰۰۶).

در سال‌های اخیر، میزان آموزش و تحصیلات زنان در ایران با رشد چشمگیری مواجه شده، ولی مشارکت زنان در بازار کار به طور مناسب افزایش نیافته است. با توجه به نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن کشور در سال ۱۳۸۵، در حالی که نرخ مشارکت در کل جمعیت کشور ۴۳/۹ درصد بوده، در جمعیت زنان به ۱۳/۶ درصد و در میان زنان ۵۰ ساله و بیشتر به ۵ درصد محدود شده است. از سوی دیگر در ایران نسبت تعداد شاغلان به تعداد بازنیستگان، که نسبت پوشش حمایتی نام دارد، با کاهش بسیار شدید مواجه است^۳ و تعداد افرادی فعال که به دلایل مختلف در سنین کار از بازار کار خارج می‌شوند و به جمعیت غیرفعال تبدیل می‌شوند بالاست. میانگین سن بازنیستگی در ایران در حال کاهش است و تنها در سازمان تأمین اجتماعی به عنوان بزرگ‌ترین صندوق بیمه بازنیستگی در کشور، میانگین سن بازنیستگی عادی به ۵۱ سال، بازنیستگی زودهنگام به ۴۸ سال و میانگین سنتات خدمت بازنیستگان به ۱۹ سال کاهش یافته است. این مسأله ناشی از قوانین بازنیستگی در ایران و تمایل نیروی کار برای استفاده از مزایای تأمین اجتماعی است.

مسأله این است که آیا بازنیستگان، پس از بازنیستگی تمایل به خروج از بازار دارند یا خیر؟ افرادی که از مزایای بازنیستگی استفاده می‌کنند، ممکن است دوباره به بازار کار بازگردند، اما انگیزه آنها برای حضور بالفعل و مشارکت در بازار کار متفاوت است. بنابراین، اشتغال مجدد بازنیستگان می‌تواند به عنوان معیاری برای سنجش مشارکت نیروی کار مسن

1. Siegrist

2. بر اساس اطلاعات سازمان تأمین اجتماعی در ایران نسبت پوشش حمایتی به سرعت در حال کاهش است و تنها برای سازمان تأمین اجتماعی، رقم آن از ۱۹/۴ در سال ۱۳۷۰ به ۱۱/۴ در سال ۱۳۸۶ کاهش یافته است.

در بازار کار ایران، تجزیه و تحلیل شود. با این رویکرد، مقوله مشارکت نیروی کار زنان مسن در این مقاله ارزیابی می‌شود. تحلیل عوامل مؤثر بر مشارکت جمعیت زنان مسن در مقایسه با جمعیت مردان، ضمن ارائه ویژگی‌های جنسیتی مشارکت در بازار کار، به شناسایی عوامل مؤثر بر مشارکت نیروی کار زنان و به سیاست‌گذاری کارآمدتر در خصوص افزایش جمعیت فعال کشور کمک می‌کند.

در این مقاله پس از بررسی پیشینهٔ پژوهش، عوامل مؤثر بر تصمیمات بازنشستگی و مشارکت نیروی کار زنان مسن بررسی شد. پس از بیان روش پژوهش، داده‌های آماری تجزیه و تحلیل شد و به این منظور از روش آمار توصیفی و تحلیل‌های رگرسیونی استفاده شد. در نها بات پس از بیان خلاصه مطالب نتیجه‌گیری بحث ارائه شد.

پیشینهٔ پژوهش

کلارک و آنکر^۱ (۱۹۹۰) نرخ مشارکت نیروی کار مردان و زنان مسن را در سطح بین‌المللی بررسی کرده‌اند. نتایج پژوهش آنها نشان می‌دهد که نرخ مشارکت نیروی کار مردان و زنان با تغییر روند توسعه اقتصادی افزایش می‌یابد. افزایش درآمد سرانه به کاهش نرخ مشارکت افراد منجر می‌شود. همچنین با گسترش طرح‌های تأمین اجتماعی، مشارکت این گروه سنی کاهش می‌یابد.

هیل^۲ (۲۰۰۲) در پژوهشی پیمایشی یکی از انجمنهای زنان را به عنوان جامعه آماری بررسی کرده و متغیرهایی مانند گروه سنی، وضعیت استخدام، نوع استخدام (تمام وقت یا پاره وقت)، تحصیلات، اعضا خانوار، تأهل و صنایعی را که این زنان را به تفکیک سنی به خدمت گرفته‌اند، بر نرخ مشارکت زنان مسن در بازار کار مؤثر دانسته است. او علت مشارکت زنان مسن در بازار کار را، اجبار آنها به امرار معاش عنوان کرده و معتقد است که فرضیه بازنشستگی به معنای کار نکردن، صحیح نیست. نتایج این پژوهش نشان داد میزان کار پاره وقت زنان با افزایش سن بیشتر می‌یابد و آن‌ها بیشتر به دنبال مشاغل انعطاف‌پذیرتر هستند.

1. Clark & R. Anker

2. Hill

هیونگ^۱ (۲۰۰۳) در یک مطالعه پیمایشی، مشارکت میان سالان و کهن سالان تایوان در بازار کار را تحلیل کرده و متغیرهای جنسیت، نژاد، وضعیت تأهل، آموزش و تحصیلات، وضعیت سلامتی، تعداد فرزندان، اندازه خانوار، مستمری^۲ خانوار، پس انداز و سایر سرمایه‌ها را بررسی کرده است. بر اساس یافته‌ها نرخ مشارکت زنان کهن سال و دارای وضعیت جسمانی ضعیفتر، کمتر است. همچنین مردان متأهل نرخ مشارکت بیشتری نسبت به افراد مجرد داشته و مردان تحصیلکرده تمایل بیشتری به شرکت در بازار کار دارند.

دورن و سوسا پوزا^۳ (۲۰۰۵) با مطالعه ۳۶۰۰۰ نفر از افراد مسن در بازار کار سوئیس، رفتار بازنیستگی زودهنگام و عوامل مؤثر بر آن را بررسی کرده‌اند. آنها با استفاده از مدل رگرسیون احتمالی لاجیت، مهمترین عوامل اثرگذار بر بازنیستگی زودهنگام را نرخ دستمزد، وضعیت اشتغال همسر، آموزش، تخصص، گروه تخصصی شغلی و بهره‌مندی از منافع تأمین اجتماعی بر شمرده‌اند. بر اساس یافته‌های آنها، در حدود ۳۰ درصد از تمام بازنیستگان، مجدداً به کار ادامه می‌دهند که عمدتاً نزد کارفرمای قبل از بازنیستگی است.

سگریست^۴ و همکاران^۵ (۲۰۰۶)، تأثیر کیفیت کار و سلامت را بر بازنیستگی زودهنگام بررسی کرده و با استفاده از داده‌های پیمایشی ۳۵۲۳ مرد و زن در کشورهای اروپایی و به روش تحلیل‌های آماری، اثر رفاه و سلامت آنها را بر بازنیستگی زودهنگام ارزیابی کرده‌اند. نتایج نشان می‌دهد که کیفیت پایین کار و پاداش‌های نامناسب به همراه نظارت ناکافی، بازنیستگی را به پیش می‌اندازند. به این دلیل سرمایه‌گذاری کشورهای اروپایی در زمینه ارتقای کیفیت کار و افزایش کنترل‌ها و ایجاد کار شایسته همراه با پاداش مناسب، مشارکت نیروی کار سالخورده را افزایش می‌دهد.

صادقی و عمادزاده (۱۳۸۳) با کمک داده‌های سری زمانی و روش حداقل مربعات معمولی^۶ تحصیلات زنان در ایران را به عنوان مهمترین عامل در میزان اشتغال زنان در بازار کار بیان می‌کنند و نشان می‌دهند که تحصیلات عالی در زنان، شانس یافتن شغل در بازار کار

1. Hung

2. Pension

3. Dorn & Sousa-Poza,

4. Siegrist

5. Ordinary Least Squares=OLS

را برای آنها بالا می‌برد.

مبانی نظری بازنشتستگی

ارائه تعریف یکنواخت از یک پدیده چند وجهی مانند بازنشتستگی آسان نیست. در واقع، بازنشتستگی را می‌توان به عنوان یک فرایند یا اقدام (تصمیم) مشاهده کرد (بیهرا^۱، ۱۹۸۶). عوامل مختلفی بر رجحان بازنشتستگی مؤثر هستند و این ترجیحات به نوعه خود تصمیم به بازنشتستگی (قصد بازنشتستگی)، را تحت تأثیر قرار می‌دهند. به باور بیهرا و آدامز^۲ (۲۰۰۳) "بانشتستگی یک مقوله چند بعدی است".

دیدگاه‌های نظری اولیه بر تصمیم به بازنشتستگی تأکید داشتند، لذا این دیدگاه‌ها، از دست رفتن نقش‌ها و کارکردهای بازنشتستان و اثرات منفی آنها بر رفاه شخصی و نیز اثرات جبرانی مشاغل جایگزین از جمله کار داوطلبانه یا مراقبت از والدین و بستگان را کمتر از حد برآورد می‌کردند (أُبرايان^۳، ۱۹۸۱). مطالعات بعدی، بر وجه دوم بازنشتستگی (برنامه‌ریزی) و بر طرح‌های مختلف بازنشتستگی تأکید کردند، به این معنا که بازنشتستگی متضمن یک فرایند بلندمدت در طی سال‌های زندگی است (سترسن^۴، ۲۰۰۳).

در چارچوب نظریه روانشناسی سازمانی، مفهوم سازی بیهرا (۱۹۸۶) از فرآیند بازنشتستگی پیامدهای زیادی داشته است. مدل او جنبه‌های مختلف از جمله برنامه‌ریزی برای بازنشتستگی، تصمیم به بازنشتستگی و در نهایت اقدام به بازنشتستگی را برجسته می‌کند. از دیدگاه او، ترجیحات یا تصمیمات به سادگی با هم معاوضه‌پذیر نیستند. برای مثال، برخی عوامل، برنامه‌ریزی برای بازنشتستگی را بهتر از تصمیم به بازنشتستگی توضیح می‌دهند، زیرا برنامه‌ریزی برای بازنشتستگی در برابر تغییر شغل، ساده‌تر و از نظر اجتماعی برای شاغلان مسن‌تر، مقبول‌تر است. این دیدگاه با عرف نظری رایج در خصوص تفاوت دو فرایند برنامه‌ریزی عملیاتی و تصمیم‌گیری سازگار است.

1. Beehr
2. Adams
3. O'Brien
4. Settersten

نظریه‌های مختلف با بررسی تجربه‌های بازنشستگی، طیف وسیعی از عوامل مؤثر بر بازنشستگی را بسط داده‌اند. به طور خاص، مطابق با برخی نظریه‌ها، بازنشستگی با کاهش رفاه همراه بوده است و این کاهش زمانی بیشتر نمایان می‌شود که جایگاه و منزلت شغلی افراد بالا باشد. لذا، مطابق این نظریه‌ها، افرادی که به شدت به شغل خود وابسته بوده و از آن راضی هستند، بعد از بازنشستگی وضعیت بدتری خواهند داشت (پینکوئر و اشنایدر^۱، ۲۰۰۷؛ بیدول^۲ و همکاران، ۲۰۰۶).

عوامل مؤثر بر تصمیمات بازنشستگی و مشارکت نیروی کار زنان مسن

تصمیمات بازنشستگی به طور مستقیم به نحوه مشارکت نیروی کار و به ویژه نیروی کار مسن بستگی دارد. عموماً امکان استفاده از مزايا و تسهیلات دوره بازنشستگی برای نیروی کار مسن مهیا است. برنامه‌های بازنشستگی عمومی از طریق تأثیرگذاری بر عرضه نیروی کار، کاهش در فعالیت‌های تولیدی را موجب می‌شود. برنامه‌های بازنشستگی اجباری ممکن است افراد را به طور ناخواسته از کار مولد باز دارند (تامپسن، ۱۳۷۹: ۲۳). درباره کارکنان مسن‌تر و با سطح سلامت کمتر، دریافت حقوق بازنشستگی، از فعالیت‌های آنها می‌کاهد. بیهر (۱۹۸۶) در مدل خود، عوامل متعدد از جمله برنامه‌ریزی برای بازنشستگی، انتظارات مربوط به بازنشستگی، وضعیت اقتصادی، تحصیلات، سلامت، رفتار افراد و نوع شغل را مطالعه کرده است. عمدترين متغيرهای اثرگذار بر مشارکت زنان مسن در زیر تبیین می‌شوند.

تحصیلات. هر چه سطح تحصیلات زنان افزایش یابد امکان دستیابی آنها به مشاغل صنعتی و خدماتی افزایش می‌یابد. بنابراین، رابطه مثبتی بین تحصیلات و نرخ مشارکت زنان در بازار کار وجود دارد (سلطانا^۳ و همکاران، ۱۹۹۴: ۱۱۴۵). دوستای^۴ (۲۰۰۶) نشان می‌دهد که کارفرمایان عموماً برای کارگرانی که مهارت‌های خاصی دارند، دستمزدهای بیشتری می‌پردازند و این امر موجب ایجاد اختلاف بین بهره‌وری و دستمزد برای کارگران مسن می‌شود. بنابراین، شرکت‌ها تمایل دارند کارگرانی را که مهارت‌های خاصی دارند زودتر

1. Pinquart & Schindler.

2. Bidewell

3. Sultana

4. Dostie

بازنشسته کنند و به عکس کارگرانی که از چنین دستمزدهایی برخوردارند تمایل کمتری به بازنشستگی و خروج از بازار کار دارند.

اشتغال همسر و عرضه نیروی کار: در نظریه عرضه نیروی کار وابسته به وضعیت تأهل، بیکاری و شوک‌های منفی بررسی می‌شود (لوندبرگ^۱؛ گرابر و مادریان^۲، ۱۹۹۵). مطابق این نظریه، چنانچه فراغت یک کالای عادی فرض شود، یک شوک منفی به صورت کاهش درآمدهای دوره زندگی، همسر را به افزایش عرضه کار خود وادار خواهد کرد. این تغییر، موسوم به "اثر اشتغال نهایی"^۳ است. به علاوه، افزایش زمان خانه نشینی همسران در اثر شوک منفی، هزینه فرصت اشتغال همسر دیگر را کاهش می‌دهد و اثر کارگران اضافی را تقویت می‌کند، مشروط به اینکه اشتغال همسر جانشینی برای تولید خانگی باشد.

سلامت: سلامت از مهمترین تعیین‌کننده‌های بازنشستگی و خروج نیروی کار فعال از بازار کار شناخته شده است. فقر سلامت، بیماری‌های مزمن و از کارافتادگی عوامل تعیین‌کننده مهمی در خروج نیروی کار از بازار کار هستند. فلدمن^۴ (۱۹۹۴) و تیلور و شور^۵ (۱۹۹۵) فقر سلامت را از جمله عوامل منفی مؤثر بر بازنشستگی کارگران سالخورده می‌دانند. این عامل مخصوصاً در مشاغلی اهمیت بیشتری دارد که کارگران نمی‌توانند شرایط کار را با خود وفق دهند یا شغل مورد نظر انطباق‌پذیر با کاهش توانایی مستخدمان خود نیست (سگریست و همکاران، ۲۰۰۶: ۶۲). در بررسی دیگر، بازنشستگانی که به دلیل از کار افتادگی به اشتغال مجدد قادر نبودند از نظر سلامت روان و کیفیت زندگی، وضعیت نامناسبی داشتند، وضعیت عملکرد جسمانی در آنها نامطلوب بود و از درد جسمی شکایت داشتند (النورا^۶، ۲۰۰۴: ۱۵). برخی یافته‌ها نشان می‌دهند که بین سلامت و کار رابطه‌ای دوسویه برقرار است (پتانی^۷ و همکاران، ۲۰۰۴: ۵۷۵). بر اساس یافته‌های سلیم‌زاده و همکاران، اشتغال مجدد بازنشستگان، بر

1. Lundberg

2. Gruber& Madrian

3. Effect of marginal employment

4. Feldman

5. Taylor & Shore

6. Eleonorra

7. Pattani

بهبود کیفیت زندگی آنها به طور معنی‌داری تأثیر مثبت دارد و افراد مشغول به کار از سلامت بیشتری برخوردارند (سلیمزاده و همکاران، ۱۳۸۷: ۲۹۴).

دارایی شخصی و بدھی خانوار: بر اساس یافته‌های پتربا^۱ (۲۰۰۱) سقوط بازار سهام، بسیاری از کارگران مسن را، که در بازار سهام سرمایه گذاری کرده‌اند، مجبور می‌کند که بازنیستگی خود را به تعویق بیندازند. مطابق مطالعه براون^۲ (۲۰۰۲)، ۲۱ درصد از سهامداران ۵۰ تا ۷۰ ساله که با زیان مالی زیاد در سهام خود مواجه بوده‌اند، هنوز بازنیسته نشده و بازنیستگی خود را به تأخیر انداخته‌اند. بر اساس یافته‌های اشتروث و جمس^۳ (۲۰۰۲)، سقوط بازار سهام در سال ۲۰۰۰ و کاهش ارزش دارایی‌ها و ثروت، تغییر معتبرابه در مصرف و در عرضه نیروی کار کارگران در آستانه بازنیستگی ایجاد کرد. بلکار و همکاران اثر بدھی خانوار بر عرضه نیروی کار توسط همسران زن را مطالعه کردند. آنها در آزمون اثر بدھکاری بر مشارکت نیروی کار، نشان دادند که بدھکاری شانس مشارکت نیروی کار را افزایش می‌دهد. همچنین، بدھکاری مادران دارای فرزند نوزاد اثر بیشتری بر عرضه نیروی کار دارد (بلکار^۴ و همکاران، ۲۰۰۷: ۳۱).

وضیت مالی خانوار: زارین و همکاران در بررسی مشارکت زنان در پاکستان نشان دادند که وضعیت مالی خانوار، سن زنان، تحصیلات و وضعیت تأهل در میزان مشارکت زنان تأثیر مثبت دارد (نقوی و شهناز^۵، ۱۱: ۲۰۰۲). مزايا و مستمری‌های بازنیستگی با تغییر وضع مالی خانوار می‌توانند تصمیمات عرضه نیروی کار مشمول بازنیستگی را تحت تأثیر قرار دهند (تامپسن، ۱۳۷۹: ۱۰۷-۱۰۶).

وضعیت تأهل: به طور کلی ازدواج زنان و قبول مسئولیت خانواده باعث می‌شود که نرخ مشارکت آنها در بازار کار کاهش یافته و در مقابل، افراد مجرد یا مطلقه، به دلیل داشتن فرصت کافی برای کار بیرون از خانه و نیاز مالی به تأمین هزینه‌های زندگی خود، نرخ مشارکت

1. Poterba

2. Brown

3. Eschtruth & Gemus

4. Belkar

5. Naqvi & Shahnaz

بالاتری در بازار کار داشته باشند (آلی^۱ و همکاران، ۱۹۹۶: ۶).

تعداد فرزندان و نرخ باروری: افزایش تعداد فرزندان و نرخ باروری افزایش مسئولیت‌های زنان را سبب می‌شود و در نتیجه، با سهم زنان از اشتغال رابطه منفی دارد (شاه^۲، ۱۹۸۶: ۶۷۰). بلکار و همکاران (۲۰۰۷) یافتند که تولد نوزادان اثری منفی بر عرضه نیروی کار زنان دارند.

مینسر^۳ (۱۹۸۰) با بررسی روابط بین ساعات کار و مشارکت زنان نشان داد که تعداد فرزندان نیز بر تصمیمات زنان برای عرضه کار تأثیرگذار است. در بررسی سلطانا و همکاران (۱۹۹۴) تعداد افراد تحت تکفل اثر معنی‌داری بر مشارکت زنان در بازار کار ندارد. طبق بررسی آلی و همکاران (۱۹۹۶) وضعیت تأهل، تعداد فرزندان و سن زن اثر منفی بر نرخ مشارکت زنان دارد.

طبق آنچه که گفته شد، تعویق یا تسريع بازنشستگی، نرخ مشارکت کهن‌سالان و نرخ مشارکت کل نیروی کار در بازار کار را دستخوش تغییر می‌کند. البته، مفهوم بازنشستگی لزوماً به معنای خروج نیروی کار از بازار کار نیست و ممکن است عده‌ای از افراد حتی پس از بازنشستگی و دریافت مستمری بازنشستگی، همچنان مشغول به کار باشند. هرچند در کشورهای توسعه یافته ارتباط تنگاتنگی بین بازنشستگی و خروج از کار وجود دارد، اما در ایران، خروج از کار به دنبال بازنشستگی، به شکل ضعیفتری مشاهده شده است.

روش پژوهش

روش پژوهش توصیفی تحلیلی است. جمع‌آوری داده‌ها به روش پیمایشی و با تکمیل پرسشنامه انجام شود. در این پژوهش از نرم‌افزارهای SPSS 15.0 و Excel برای توصیف و تحلیل داده‌ها و آزمون‌های رگرسیونی استفاده شد و مدل رگرسیون احتمالی لاجیت برای بررسی نحوه تأثیر هر کدام از عوامل متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته (اشغال پس از بازنشستگی) به کار گرفته شد.

1. Aly
2. Shah
3. Mincer

انتخاب نمونه بر اساس فرمول کوکران بود و با روش مصاحبه تعداد ۴۵۷ پرسشنامه را جامعه آماری پژوهش، بازنیستگان شهر تهران، تکمیل کردند. برای سنجش پایایی^۱ از الگای کرونباخ^۲ استفاده شد. ساختن پایایی حاصل از سؤالات کمی و رتبه‌ای پرسشنامه در یک نمونه ۳۰ تایی پرسشنامه برابر ۷۷/۶۴ درصد است که بالاتر از ۷۰ درصد بوده و بیان کننده اعتمادپذیری خوب پرسشنامه است. برای سنجش روایی^۳ نیز در قالب جلسات تعاملی، مسائل بازار کار و بازنیستگی با تعدادی از استادی صاحب نظر و کارکنان سازمان بازنیستگی کشور بحث شد و نظرات مشورتی آنها در پرسشنامه اعمال شد. پس از آن با سه مرتبه تکمیل آزمایشی و اصلاح مجدد پرسشنامه مذکور، روایی سؤال‌های پژوهش تضمین شد.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

اطلاعات نمونه آماری نشان می‌داد که میانگین سنی ۴۵۷ نفر از بازنیستگان مورد مطالعه معادل ۵۷/۴ سال، کمترین سن ۴۲ سال و بیشترین آن ۸۵ سال است. انحراف معیار و مُد(نمای) توزیع سنی پاسخگویان نیز به ترتیب معادل ۸/۹ و ۵۹ سال بود. از کل پاسخگویان، ۹۰ نفر (۲۲ درصد) زن و ۳۱۷ نفر (۷۷/۹ درصد) مرد، ۳۳ نفر (۸/۱ درصد) مجرد و ۳۷۴ نفر (۹۱/۹ درصد) متاهل هستند. تعداد افراد تحت تکفل پاسخگویان به سؤالات این پژوهش بین صفر نفر تا هفت نفر نوسان داشته است. تعداد کسانی که سه نفر را تحت تکفل خود داشته‌اند نسبت به سایر افراد، بیشترین تعداد پاسخگویان را (۱۲۵ نفر) تشکیل می‌دهند. همچنین ۱۰۹ نفر (۲۶/۸) از پاسخگویان تحصیلات کارشناسی داشتند.

سن بازنیستگی افراد بین ۳۸ سالگی تا ۶۵ سالگی و بیشترین افراد شامل ۱۵۶ نفر (۴/۳۸) در گروه سنی ۵۱-۵۵ ساله قرار دارند. سنتات خدمت بازنیستگان جامعه نمونه بین

1. Reliability

2. Cronbach's α

3. Validity

^۴. بر اساس نتایج سرشماری عمومی نفوس و مسکن سال ۱۳۸۵، ۱۸/۶ درصد از کل جمعیت فعل شهر تهران را زنان و ۸۱/۴ درصد آن را مردان تشکیل می‌دهند. همچنین در بین جمعیت فعل بیش از ۵ سال شهر تهران، زنان ۸/۶ درصد و مردان، ۹۱/۴ درصد از کل جمعیت فعل بیش از ۵ سال را تشکیل می‌دهند. بنابراین، نسبت به دست آمده در جامعه نمونه این پژوهش به واقعیت جامعه آماری پژوهش (شهر تهران) نزدیک است.

الی ۳۶ سال قرار گرفته است. مد شاخص سنت از خدمت مربوط به ۳۰ سال خدمت و میانه آن نیز در طبقه ۳۵ سال واقع شده است. از مجموع ۴۰۷ نفر مورد مطالعه، تعداد ۲۸۲ نفر به اشتغال مجدد پس از بازنشستگی تمایل داشته‌اند و از این تعداد ۲۱۲ نفر (۵۲/۱ درصد) شاغل و ۷۰ نفر (۱۷/۲ درصد) بیکار بوده‌اند. بنابراین، حدود ۲۴/۸ درصد از جمعیت مایل به اشتغال مجدد، بیکار هستند. تعداد ۱۳۲ نفر از مردان و ۵۰ نفر از زنان شرکت‌کننده در مطالعه در مجموع ۱۸۲ نفر (زودتر از موعد بازنشسته شده‌اند).

از ۲۱۲ نفر از شاغلان مجدد پس از بازنشستگی تعداد ۱۵۵ نفر (۷۳/۱ درصد) در مشاغل تمام وقت و ۵۷ نفر (۲۶/۹ درصد) در امور پاره‌وقت مشغول بوده و شغل ۱۳۸ نفر (۶۵/۱ درصد) متناسب با تخصص و شغل ۷۴ نفر (۳۴/۹ درصد) با تخصص آنها غیر مرتبط بوده است. تعداد ۱۸ نفر (معادل ۲۰ درصد) از جمعیت زنان جامعه نمونه پس از بازنشستگی مجدد شاغل شده‌اند. این تعداد در جمعیت مردان معادل ۱۹۴ نفر (معادل ۶۱/۲ درصد) است. بنابراین، می‌توان گفت که میزان مشارکت زنان و نرخ مشارکت آنها در دوران بازنشستگی و سالخورده‌گی بسیار کمتر از مردان است.

۱-۵- عوامل تعیین‌کننده بازنشستگی زودهنگام در ایران

شناسایی و بررسی تأثیر متغیرهای مختلف از جمله ویژگی‌های جمعیتی و اجتماعی افراد^۱، کیفیت زندگی، وضعیت سلامتی و رفاه، تحصیلات، تخصص، ویژگی‌های فردی و شغلی افراد و اعضای خانواده آنها بر مشارکت نیروی کار در سینم میانسالی و کهنسالی از اهداف این پژوهش است. با توجه به موهومی بودن متغیر بازنشستگی زودهنگام و اشتغال پس از بازنشستگی (وضعیت صفر و یک بودن) از مدل رگرسیون احتمالی لاجیت^۲ استفاده شد، با این فرض که تمایل به اشتغال مجدد افراد مسن پس از بازنشستگی، عامل مشارکت آنها در بازار کار تلقی شده و بازنشستگی زودهنگام لزوماً به معنای خروج آنها از بازار کار نیست. به این منظور، ابتدا عوامل تعیین‌کننده^۳ بازنشستگی زودهنگام در ایران بررسی شد.

-
1. Socio-demographic determinants
 2. binary logit model
 3. Determinants

نتایج تخمین مدل رگرسیونی لاجیت به تفکیک دو گروه زنان و مردان مورد مطالعه در جدول ۱ ارائه شده است. نتایج تأیید می کند که تمایل به کار مجدد در زنان در مقایسه با مردان به نسبت کمتری آنها را ترغیب به بازنشستگی زودهنگام کرده است. افزایش سن زنان احتمال استفاده از تسهیلات بازنشستگی زودهنگام را افزایش داده است. تأهل زنان احتمال بازنشستگی زودهنگام آنها را کاهش داده، در صورتی که در مردان افزایش بازنشستگی زودهنگام را باعث شده است. داشتن منزل شخصی به عنوان جزئی از دارایی افراد، احتمال زودتر بازنشسته شدن زنان را افزایش داده است. وجود افراد تحت تکفل بیشتر احتمال بازنشستگی پیش از موعد زنان را افزایش داده، در حالی که افزایش میانگین هزینه های زندگی خانوار، احتمال استفاده از تسهیلات بازنشستگی زودهنگام زنان را کاهش می دهد، زیرا احساس مسئولیت بیشتر زنان در امور منزل و تربیت فرزندان، آنها را به بازنشستگی زودتر و حضور بیشتر در منزل ترغیب می کند، همچنین افزایش هزینه ها در کنار تمایل کمتر زنان به استغال پس از بازنشستگی باعث می شود که آنها برای تأمین هزینه های زندگی، بازنشستگی را به تعویق اندازند.

علت این واکنش را می توان در تسهیلات بازنشستگی زودهنگام در ایران دانست که طبق قانون تسهیلات بازنشستگی زودهنگام تا اندازه زیادی مشابه با بازنشستگان در موعد مقرر با سن و سنتوات خدمت بیشتر پرداخت می شود. به عنوان مثال طبق قانون بازنشستگی پیش از موعد کارکنان دولت مصوب سال ۱۳۸۶، کسورات سنتوات باقیمانده کارکنان مشمول تا بازنشستگی در موعد مقرر توسط دولت پرداخت می شود و بازنشستگان پیش از موعد، مشابه بازنشستگان موعد مقرر، حقوق و عواید بازنشستگی خود را دریافت می کنند. اشتغال همسران بازنشستگان، احتمال بازنشستگی زودهنگام زنان را افزایش داده است. در واقع با توجه به مسئولیت قانونی و شرعی مرد در تأمین هزینه های خانوار در ایران، زنانی که همسرانی شاغل دارند، بار تکفل و مسئولیت کمتری در قبال تأمین هزینه خانوار به دوش می کشند و تمایل بیشتری به بازنشستگی زودتر دارند. وجود بیماری در زنان و همسران آنها احتمال زودتر بازنشستگی زنان را افزایش داده است. تحصیلات عالی در زنان سبب کاهش احتمال بازنشستگی زودهنگام شده و طبق نتایج تحلیل رگرسیونی با افزایش سطح تخصص زنان، احتمال بازنشستگی زودهنگام آنها کاهش یافته است.

جدول ۱: متغیرهای تعیین‌کننده بازنشستگی زودهنگام برای جامعه نمونه زنان و مردان

جامعه مردان				جامعه زنان				شرح
نسبت شانس	انحراف معیار	ضریب	نسبت شانس ^۱	انحراف معیار	ضریب	نسبت شانس ^۱	الشرح	
۰/۵۸۲	۱/۳۹۸	۲۴/۶۶۷	۰/۲۱۴	۰/۳۸۳	-۰/۵۰۰۲		مقدار ثابت	
۰/۹۴۴	۲/۰۵۲	-۰/۰۵۷ ^۲	۰/۰۴۷	۱/۰۸۴	-۰/۶۵۹ ^۲		سن	
۰/۰۱	۰/۳۹۸	۱/۱۷۴	۰/۰۰۵	۰/۳۵۰	-۰/۳۰۲ ^۲		تأهل	
۰/۶۰۶	۰/۹۵۵	-۰/۰۵۲	۱/۸۲۳	۰/۲۰۶	۰/۳۰۷		دارای منزل شخصی	
۱/۱۴۷	۰/۵۶۲	۰/۲۲۱ ^۲	۰/۳۸۶	۰/۷۷۲	۰/۴۵۳ ^۲		تعداد افراد تحت تکفل	
۰/۷۵۹	۰/۲۰۸	۰/۲۴۱ ^۲	۰/۴۲۱	۰/۱۲۸	-۰/۰۲۴		میانگین ماهانه هزینه زندگی	
۱/۰۰۲	۰/۹۸۷	۰/۰۲۲	۱/۴۱۷	۰/۱۴۰	۰/۲۹۳ ^۲		سال‌های مانده به بازنشستگی رسمی	
۱/۱۲۷	۰/۷۳۳	-۰/۱۲۰	۰/۰۰۱	۰/۰۵۹	۱/۰۶۹		اشتغال همسر	
۰/۳۳۸	۰/۷۹۶	۱/۰۸۴ ^۲	۰/۷۶۹	۰/۱۷۰	۰/۲۶۲ ^۲		تمایل به کار مجده	
۰/۱۳۱	۰/۱۷۰	۲/۰۳۲ ^{۲۰۰۰}	۰/۰۶۸	۰/۱۶۸	۰/۶۴۲ ^{۲۰}		بیماری ^۱ فرد	
۲/۳۴۰	۱/۰۹۳	۰/۸۵۰ ^۲	۰/۳۱۷	۰/۲۱۱	۰/۰۷۰		بیماری همسر	
۲/۰۳۸	۰/۷۹۲	-۰/۷۱۲ ^{۲۰۰۰}	۰/۰۲۴	۰/۶۲۴	-۱/۷۱۳ ^{۲۰۰۰}		دارای تحصیلات عالی	
۱/۷۷۷	۱/۱۱۱	-۰/۰۵۷ ^۲	۰/۰۰۷	۰/۲۳۲	-۰/۰۲۴۷		دارای تخصص	
		۳۱۷			۹۰		تعداد مشاهدات	
		۱۷۸/۱۴			۱۵۳/۴۹		Log likelihood	
		۰/۳۲۱			۰/۰۵۷		McFadden R ^۲	

همه متغیرها به جز متغیرهای سن، سال‌های مانده به بازنشستگی رسمی، میانگین هزینه و تعداد افراد تحت تکفل، مجازی (Dummy) هستند؛ *** به ترتیب علامت معناداری در سطح ۱، ۵ و ۱۰ درصد است؛

مأخذ: محاسبات پژوهش

پدیده بازنشستگی و بالاخص بازنشستگی زودهنگام در ایران، بیشتر از یک معنای حقوقی برخوردار است به طوری که نیروی کار موجود پس از تحقق بازنشستگی، از تسهیلات و منافع آن همچون حقوق بازنشستگی بهره‌مند می‌شود، اما بازنشستگان لزوماً از بازار کار خارج نمی‌شوند و همچنان بخش زیادی از آنها (بیش از ۵۰ درصد افراد تحت بررسی در این مطالعه)، مجدداً مشغول به کار می‌شوند، لذا مفهوم بازنشستگی با مفهوم فقدان مشارکت یکسان نیست. بنابراین، در این پژوهش برای بررسی دقیق‌تر مشارکت زنان میان‌سال و مسن در بازار کار، درباره وضعیت اقتصادی و اشتغال آنها پس از بازنشستگی نیز بحث می‌شود. در ادامه مقاله، تحلیل رگرسیونی عوامل تعیین‌کننده اشتغال پس از بازنشستگی ارائه می‌شود.

1. Odds Ratio

- بیماری‌های جسمی و روانی مدنظر هستند که سلامت فرد را به طور جدی تحت تأثیر قرار می‌دهند و نیازمند مراقبت‌ها و هزینه‌های زیادی برای مراقبت از فرد بیمار هستند.

نتایج رگرسیونی در جدول ۲ نشان می‌دهد که افزایش سن به طور معناداری احتمال اشتغال مجدد زنان بازنشسته را کاهش داده است. این میزان کاهش از جامعه مردان نیز کمتر است. زنان متأهل و بازنشسته به طور معناداری با شناس بیشتری مجددًا ساغل می‌شوند. داشتن منزل مسکونی به عنوان یک شاخص از دارایی خانوار، اثر منفی بر شناس اشتغال پس از بازنشستگی زنان داشته است. هر چه زنان از تعداد افراد تحت تکفل بیشتری در خانواده خود برخوردار باشند، شناس اشتغال مجدد آنها به طور معناداری افزایش پیدا کرده است. این در حالی است که هزینه میانگین خانوار نیز بر شناس اشتغال مجدد زنان بازنشسته اثر مثبت دارد. متغیر بازنشستگی زودهنگام در این قسمت به صورت یکی از عوامل مؤثر بر اشتغال پس از بازنشستگی وارد مدل شده که از اثر معناداری نیز برخوردار است.

جدول ۲: متغیرهای تعیین‌کننده اشتغال مجدد پس از بازنشستگی برای جامعه نمونه زنان و مردان

جامعه مردان				جامعه زنان				شرح
نسبت شناس	انحراف معیار	ضریب		نسبت شناس	انحراف معیار	ضریب		
۰/۹۴۴	۱/۳۳۱	۲/۰۱۷		۱/۴۴۲	۰/۴۶۳	-۱/۲۶۳		مقدار ثابت
۰/۴۵۲	۰/۹۳۸	-۰/۳۱۴ [*]		۱/۰۲۸	۱/۰۳۰	-۰/۰۲۸		سن
۰/۵۴۲	۰/۴۱۶	۰/۱۰۷		۰/۰۲	۰/۴۶۳	۰/۹۱۶		تأهل
۰/۷۳۴	۰/۳۱۹	-۰/۴۱۸		۰/۶۰۸	۰/۵۱۳	-۰/۴۹۸ [*]		دارای منزل شخصی
۰/۹۶۲	۰/۱۶۹	۰/۶۴۹***		۱/۶۰۵	۰/۱۶۱	۰/۴۳۰***		تعداد افراد تحت تکفل
۰/۸۰۵	۰/۱۴۸	۰/۱۵۰***		۱/۰۰۲	۰/۵۰۱	۰/۰۰۲ [*]		میانگین ماهانه هزینه زندگی
۰/۷۵۴	۰/۱۸۹	۰/۴۲۸***		۱/۲۰۱	۰/۶۵۲	۰/۱۸۳***		سال‌های زودتر بازنشسته شده
۲/۰۵۱	۰/۲۶۱	۰/۹۲۲***		۲/۰۱۳	۰/۴۰۹	۰/۲۲۰ [*]		اشغال همسر
۰/۴۱۶	۰/۵۱۹	۰/۸۱۱ [*]		۰/۳۲۹	۰/۶۸۸	-۱/۱۱۱ [*]		بازنشستگی زودهنگام
۰/۲۱۴	۰/۳۷۰	-۰/۶۴۲***		۰/۱۶۳	۰/۴۲۰	-۱/۸۱۱***		بیماری فرد
۰/۲۷۶	۰/۵۳۸	-۲/۲۱۵		۰/۱۰۷	۰/۶۹۹	-۰/۲۳۱**		بیماری همسر
۰/۰۹۹	۰/۵۶۰	۲/۲۱۷***		۰/۰۹۹	۰/۵۶۰	۱/۳۱۷***		دارای تحصیلات عالی
۰/۶۱	۰/۶۷۱	۰/۲۹۴***		۰/۰۶۱	۰/۶۷۱	۰/۴۹۴ [*]		دارای تخصص
		۳۱۷				۹۰		تعداد مشاهدات
		۲۵۴/۲۷				۱۰۶/۴۳		Log likelihood
		۰/۵۲۳				۰/۳۵		McFadden R ²

همه متغیرها به جز متغیرهای سن، سال‌های زودتر بازنشسته شده، میانگین هزینه و تعداد افراد تحت تکفل، مجازی (Dummy) هستند:

***/**/* به ترتیب علامت معناداری در سطح ۱، ۵ و ۱۰ درصد می‌باشند؛

مأخذ: محاسبات پژوهش

طبق نتایج، بازنشستگی زودهنگام زنان شناس اشتغال مجدد آنها در بازار کار را کاهش

داده، در صورتی که در جامعه مردان بازنشسته، افزایش شانس اشتغال مجدد آنها را سبب شده است. متغیر سال‌های زودتر بازنشسته شدن زنان نیز، شانس اشتغال مجدد زنان را افزایش داده که درباره جامعه مردان نیز باشد بیشتری تکرار شده است. در واقع زودتر بازنشسته شدن زنان دلیلی برای استفاده از فراغت بیشتر در زندگی و زودتر بازنشسته شدن مردان به عنوان دلیلی برای افزایش درآمدهای افراد تبدیل شده است که افراد با انتخاب شغل مجدد یا ادامه شغلی که در آن بازنشسته شده‌اند، هم از عواید بازنیستگی و هم از درآمدهای شغل کنونی خود بهره‌مند می‌شوند. عموماً افراد مسن در بازار کار از وضعیت مطلوبی در احراز مشاغل برخوردارند.^۱ لذا بازنشستگی زودهنگام به عاملی جذاب برای افزایش درآمدهای کارکنان تبدیل شده است تا این که عاملی برای خروج آنها از بازار کار محسوب شود. زنانی که همسر شاغل داشته‌اند به طور معناداری تمایل بیشتری به ماندن در بازار کار و اشتغال مجدد داشته‌اند. زنان بازنشسته بیمار و زنان بازنشسته‌ای که همسران بیمار دارند، از شانس اشتغال مجدد کمتری برخوردارند. داشتن تحصیلات عالی و تخصص نیز شانس اشتغال مجدد زنان بازنشسته را همچون مردان افزایش داده است.

بحث و نتیجه‌گیری

بر اساس ادبیات نظری پژوهش، عوامل متعددی از جمله موقعیت شخصی و اجتماعی افراد، تحصیلات و تخصص افراد، وضعیت سلامت، وضعیت تأهل، وضعیت اشتغال همسر، دارایی شخصی و بدھی خانوار، وضعیت مالی خانوار، تعداد فرزندان و نرخ باروری بر مشارکت زنان در بازار کار در دوران میان‌سالی و پس از آن مؤثرند. مطالعه عوامل تعیین‌کننده وضعیت مشارکت زنان در دوره میان‌سالی و پس از آن در نمونه مورد مطالعه در شهر تهران

۱. بر اساس طرح آمارگیری از ویژگی‌های اشتغال و بیکاری خانوار در پاییز ۱۳۸۳ در حدود ۸/۹ درصد از نیروی کار کشور بیش از یک شغل داشتند. این نسبت با افزایش سن نیروی کار افزایش می‌یابد. تا جایی که در گروه سنی ۵۰ ساله و بیشتر تعداد افرادی که دو شغل دارند، به ۱۷ درصد و کسانی که دارای سه شغل و بیشتر می‌باشند، به ۲/۵ درصد افزایش می‌یابد. در واقع این افراد پس از بازنشستگی به لحاظ سطح تخصص و تجربه بالا تمایل به افزایش قدرت خرید و گسترش ارتباطات و سهولت جستجوی شغل در بازار کاری که دارای اطلاعات ناقص و نامتقارن می‌باشد، مجدداً وارد بازار کار می‌شوند.

نشان می‌دهد که زنان در سنین میان‌سالی تمایل بسیار زیادی به استفاده از تسهیلات بازنیستگی زودهنگام دارند و بیش از ۵۰ درصد آنها در صورت برخورداری از شرایط آن، نسبت به بازنیستگی زودهنگام اقدام کرده‌اند. بررسی رگرسیونی نشان می‌دهد زنان متأهل، دارای تخصص و تحصیلات عالی، از شانس کمتری در بازنیستگی زودهنگام برخوردارند که این یافته با نتایج مطالعات (سلطانا و همکاران ۱۹۹۴)، هیونگ (۲۰۰۳) و دوستای (۲۰۰۶) همخوانی دارد.

همچنین با بالارفتن هزینه‌های زندگی، شانس بازنیستگی سریع زنان کاهش می‌یابد، اما با افزایش دارایی زنان، شانس بازنیستگی زود هنگام آنها بیشتر می‌شود و این نتیجه مؤید یافته‌های پتریا (۲۰۰۱)، اشتروث و جمس (۲۰۰۲) و بلکر و همکاران (۲۰۰۷) است. بار تکفل بیشتر نیز به تسريع در بازنیستگی زنان می‌انجامد. اشتغال همسران، شانس بازنیستگی زودتر زنان را افزایش می‌دهد. بیماری زنان شاغل یا بیماری همسران آنها نیز شانس بازنیستگی زودهنگام زنان را افزایش می‌دهد. این یافته نتایج مطالعات فلدمان (۱۹۹۴)، تیلور و شور (۱۹۹۵) و هیونگ (۲۰۰۳) را تأیید می‌کند.

اما بازنیستگی لزوماً به معنای خروج از کار نیست. به عبارت دیگر برخی از بازنیستگان مجدد وارد بازار کار شده و به اشتغال روی می‌آورند. نتایج پژوهش این مدعای را تأیید می‌کند، اما بررسی جامعه نمونه این مطالعه نشان می‌دهد که نسبت بازنیستگان شاغل به کل بازنیستگان در ایران، به دلیل میانگین پایین سن بازنیستگی و تمایل بازنیستگان به افزایش درآمد به دلیل ناکافی بودن عواید بازنیستگی، بالاست. بررسی رگرسیونی نشان می‌دهد زنان متمایل به اشتغال مجدد پس از بازنیستگی، از شانس بیشتری برای بازنیستگی زودهنگام برخوردار هستند.

بنابراین، لازم است علاوه بر مطالعه تمایل بازنیستگی برای زنان، وضعیت آنها در خصوص اشتغال پس از بازنیستگی نیز مطالعه و بررسی شود.

نتایج تحلیل رگرسیونی عوامل تعیین کننده اشتغال پس از بازنیستگی زنان نشان می‌دهد که زنان متأهل از شانس اشتغال مجدد بیشتری برخوردارند. برخورداری از سطح تحصیلات و تخصص بیشتر شانس اشتغال مجدد آنها را افزایش می‌دهد. چنانچه از میانگین هزینه‌های خانوار بیشتر و تعداد افراد تحت تکفل بیشتری برخوردار باشند نیز از شانس اشتغال مجدد

بیشتری برخوردارند. از سوی دیگر، افزایش سن به عنوان عاملی در جهت کاهش شانس مشارکت افراد در بازار کار پس از سن بازنشستگی عمل می‌کند. افزایش دارایی زنان، شانس اشتغال مجدد آنها پس از بازنشستگی را کاهش می‌دهد. بیماری زنان بازنشسته یا همسران آنها، تمایل آنها به اشتغال مجدد پس از بازنشستگی را کاهش می‌دهد. بررسی اثر بازنشستگی زودهنگام زنان بر اشتغال مجدد نیز نشان می‌دهد که با تسريع در بازنشستگی، شانس اشتغال مجدد آنها کاهش یافته است. بنابراین، بازنشستگی زودهنگام زنان سبب خروج آنها از بازار کار و تمایل به فراغت بیشتر شده است.

منابع

تامپسن، لارنس، (۱۳۷۹). سالمندی و خردمندی، ابعاد اقتصادی بازنشستگی در بخش عمومی،

ترجمه زهره کسائی، تهران، مؤسسه عالی پژوهش تأمین اجتماعی.

سلیمزاده حمیده، حسن افتخار، ابوالقاسم پوررضا، و عباس مقیمیگی، (۱۳۸۷). «اشغال مجدد

بازنشستگان و شاخص‌های کیفیت زندگی»، رفاه اجتماعی، ۷(۲۶)، ۲۸۷-۲۹۷.

صادقی، مسعود و مصطفی عmadزاده، (۱۳۸۳). «تحلیلی بر عوامل اقتصادی مؤثر در اشتغال زنان

ایران»، پژوهش زنان، ۲(۱)، ۵-۲۲.

هومن، حیدرعلی، (۱۳۸۵). راهنمای عملی پژوهش کیفی، چاپ اول. تهران، سمت.

Aly, Hassan Y & Issa. A. Quisi, (1996). "Determinants of Women Labor Force Participation in Kuwait: A Logit analyses." *The Middle East Business & Economic Review* 8(2):1-9.

Beehr, Terry A, (1986). "The process of retirement: A review & recommendations for future research." *Journal of Personnel Psychology* 39(2):31-55.

Beehr, Terry A & Gray A. Adams, (2003). *Introduction & overview of current research & thinking on retirement*, In G. Adams & T. Beehr (Eds.), Retirement: Reasons, processes & results (pp. 1-5). New York: Springer.

Belkar, Rochelle, Lynne Cockerell & Rebecca Edwards, (2007). "Labour Force Participation & Household Debt," Reserve Bank of Australia, *Research Discussion Paper (RDP)*: No.5. 53 pages.

<<http://www.rba.gov.au/publications/rdp/2007/pdf/rdp2007-05.pdf>>.

Brown S. Kathy, (2000). *Impact of Stock Market Decline on 50-70 Year Old Investors*, Research Report, AARP Knowledge Management. December 2002. Washington, DC.

Clark, Robert L & Emily R. Anker, (1990). "Labor Force Participation Rates of Older Persons. An International Comparison," *International Labor Review* 129(2):255-271.

Dorn, David & Alfonso Sousa-Poza, (2005). "The Determinants of Early Retirement in Switzerland." *Swiss Society of Economics & Statistics (SSES)* 141(2):247-283.

Dostie, Benoit, (2006). "Wages Productivity & Aging," *IZA Working Paper* No. 2496, CIRANO - Scientific Publications, 2007s-02 (Available at SSRN: <http://ssrn.com/abstract=955811>).

Eleonora, Dal G, (2004). "Health-related Quality of Life in SA as Measured by the SF-36, Population Research & Outcome Studies, Brief report", *Neurology Journal* 72(15):1337-1344.

Eschtruth, Andrew D & Jonathan Gemus, (2000). "Are Older Workers Responding to the Bear Market", *Center for Retirement Research at Boston College, Just the Facts on Retirement Issues*, 5, 4 pages.

Feldman, Daniel C, (1994). "The Decision to retire Early: A Review & Conceptualization", *Academy of Management Review*, 19(1):285-311.

Gruber, Jonathan & Brigitte Madrian, (1995). "Health Insurance Availability & the Retirement Decision", *American Economic Review*, 85(2):106-111.

Hill, Elizabeth T, (2000). "The Labor Force Participation of Older Women: Retired? Working? Both?." *Monthly Labor Review*, 125(9):39-48.

Hung, Wen S, (2003). "Probit Estimates of Labour Force Participation for the Middle Aged & Elderly in Taiwan", *Web Journal of Chinese Management Review* 6(2):1-16.

Lundberg, Shelly, (1985). "The Added Worker Effect", *Journal of Labor Economics* 1(3):11-37.

Mincer, Jacob, (1980). *Labor force participation of married women in Aliech Amsdon (ed)*", Economics of Women & Work, Colombia: Penguin Books.

Naqvi, Zareen F & Lubna Shahnaz, (2000). "How do women decide to work in Pakistan?", *The Pakistan Development Review* 41(4): 495-513.

O'Brien, Gordon, (1981). "Locus of control, previous occupation & satisfaction with retirement", *Australian Journal of Psychology*, 33(1):305-318.

Pattani Shriti, Constantinovici Nick & Williams Sian, (2004). "Predictors of Reemployment & Quality of Life in NHS Staff One Year after Early Retirement Because of Ill Health; A National Prospective Study", *Occup Environ Med*, 61(7):572-576.

Pinquart, Martin & Ines Schindler, (2007). "Changes of life satisfaction in the transition to retirement: A latent class approach", *Journal of Psychology & Aging* 22(4):442-455.

Poterba, James M, (2001). *The Rise of the Equity Culture: U.S. Stockownership Patterns, 1989-1998*, MIT Unpublished Manuscript.

Settersten, Richard A, (2003). "Invitation to the life course: The promise. In R. Settersten, Jr. (Ed.), *Invitation to the life course: Toward new understandings of later life*" (pp. 1-12). Amityville, NY: Baywood Publishing Company.

Shah, Nasra M, (1986). "Changes in women role in Pakistan: Are the volume & Pace adequate?", *The Pakistan Development Review* 25(3):667- 684.

Siegrist, Johannes, Morten Wahrendorf, Olaf V. Knesebeck, Hendrik Jurges & Axel Borsch-Supan, (2006). "Quality of Work, Well-being, and Intended

- Early Retirement of Older Employees—Baseline Results from the Share Study”, *European Journal of Public Health*, 17(1):62–68.
- Sultana, Nargis, Hina Nazli & Sohail J. Malik, (1994). “Determinants of women time allocation in selected districts of rural Pakistan”, *The Pakistan Development Review*, 33(4):1141-1153.
- Taylor, Mary A & Lynn M. Shore, (1995). “Predictors of Planned Retirement Age: An application of Beehr’s Model”, *Psychology & Aging Journal*, 10(2):76– 83.